

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3656/2557

นางกุลสินี แสงทาโจทก์ สำนักงานประกันสังคมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 73, ป.พ.พ. มาตรา 1599

ย่อ / หลักกฎหมาย

เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายและเงินบำเหน็จชราภาพของผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายนั้น พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ.2533 ได้บัญญัติให้จ่ายแก่บุคคลตามมาตรา 73 (2) และทายาทผู้มีสิทธิตามมาตรา 77 จัตวา ตามลำดับ เป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแล้ว อีกทั้งประโยชน์ทดแทนในกรณีดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายได้มา เนื่องจากความตายหรือได้มาภายหลังที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายและเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ประกันตนโดยแท้ ไม่เป็นทรัพย์สินมรดก โจทก์เป็นพ่ร่วมบิดามารดาเดียวกับผู้ประกันตน ไม่ใช่บุคคลและทายาทผู้มีสิทธิตาม พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ.2533 มาตรา 73 (2), 77 จัตวา จึงไม่มีสิทธิรับเงินดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยที่ 1399 - 1400/2549 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2549 และให้จำเลยจ่ายเงินบำเหน็จชราภาพและเงินสงเคราะห์กรณีตายพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานภาค 1 พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำฟ้องและคำให้การเพียงพอแก่การวินิจฉัย จึงให้งดสืบพยานแล้วพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่าโจทก์มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายและเงินบำเหน็จชราภาพของผู้ประกันตนหรือไม่ โดยโจทก์อุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 มาตรา 73 (2) เรื่องเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย และมาตรา 77 จัตวา เรื่องเงินบำเหน็จชราภาพของผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตาย เป็นเพียงวิธีการจัดการประโยชน์ทดแทนในเบื้องต้นให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิเท่านั้น แต่ไม่มีบทบัญญัติใดที่ตัดสิทธิโดยชัดแจ้งว่าในกรณีที่ไม่มียาทผู้มีสิทธิตามบทมาตราดังกล่าวแล้ว ทายาทอื่นที่มีได้กำหนดให้เป็นผู้มีสิทธิจะถูกตัดสิทธิไปด้วย กรณีจึงต้องจ่ายให้แก่ทายาทอื่นของผู้ประกันตนโดยพิจารณาจ่ายตามหลักเกณฑ์ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1599 มาตรา 1629 และมาตรา 1630 ตามลำดับ ดังนั้นโจทก์จึงมีสิทธิได้รับเงินพร้อมดอกเบี้ยตามฟ้อง ในปัญหานี้ศาลแรงงานภาค 1 วินิจฉัยว่า สำหรับเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายและเงินบำเหน็จชราภาพของผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายนั้น พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ได้บัญญัติให้จ่ายแก่บุคคลตามมาตรา 73 (2) และทายาทผู้มีสิทธิตามมาตรา 77 จัตวา ตามลำดับ ซึ่งเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแล้ว อีกทั้งประโยชน์ทดแทนในกรณีดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายได้มาเนื่องจากการตายหรือได้มาภายหลังที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายและเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ประกันตนโดยแท้ตามลำดับ ไม่ถือว่าเป็นทรัพย์สินมรดก จึงไม่สามารถนำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเรื่องมรดกมาปรับใช้ในคดีนี้ได้ เมื่อโจทก์ซึ่งเป็นพ่ร่วมบิดามารดาเดียวกับผู้ประกันตนเป็นทายาทโดยธรรมตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มิใช่บุคคลและทายาทผู้มีสิทธิตามพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ.2533 โจทก์จึงไม่มีสิทธิรับเงินดังกล่าว ข้อวินิจฉัยดังกล่าวของศาลแรงงานภาค
1 นั้นชอบด้วยเหตุผลแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย จึงไม่จำต้องวินิจฉัยซ้ำอีก ไม่จำต้องวินิจฉัย
อุทธรณ์ข้ออื่นของโจทก์เพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ธีระพงศ์ จิระภาค · ชัยวัฒน์ เวียงธีรวัฒน์ · วิรุฬห์ แสงเทียน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3656/2557>